

disk broderi og ikke noget, som stod i dansk lovgivning, for med alle de muligheder, der i dag er for fremførelse af sine budskaber og sine programmer, og alle de platforme, der er, er det ikke Venstres opfattelse, at det burde være nødvendigt at pålægge private foreninger, antenneforeninger m.v. at oppebære visse tv- og radiosignaler. Derfor ser vi meget positivt på, at der nu bliver taget et lille skridt, nemlig afskaffelse af must carry-reglen for lokal-tv. Når vi skal i gang med forhandlinger om medieforliget, vil vi tage et alvorligt kig på, om der kan tages yderligere skridt, og om must carry overhovedet er noget, der bør være i dansk lovgivning i dag.

Forhøjelsen af strafferammen for pirateri giver næsten sig selv. Det er store erhvervsinteresser, der står på spil her, og forudsætningen for, at man overhovedet kan bringe det tv ud til danskerne, som de gerne vil se, f.eks. store sportsbegivenheder, er jo, at man kan betale for det og få nogle penge hjem på det, så det skal selvfølgelig straffes, hvis det er sådan, at nogle ønsker at misbruge det.

Endelig er der tilskudsordningen til de ikke-kommercielle lokale radio- og tv-stationer. Der har i debatten været nogle misforståelser, og det skyldes bl.a., at Mediesekretariatet har fortolket tingene forkert.

Jeg tror, mange af os har fået henvendelser om, at de enkelte radio- og tv-stationer nu ville få et meget lavere tilskud eller miste deres tilskud, men det er ikke tilfældet. Det, vi gør her, er at lave en meget mere ensrettet struktur, som gør det meget mere enkelt for stationerne at søge de enkelte tilskud, fordi de bliver bundet op på sendetilladelsen og ikke alle mulige andre faktorer, sådan som vi reelt set forsøgte at indføre engang, fordi vi havde oplevet en masse svinde med de midler, som var udlagt til lokalradio og -tv. Virkeligheden har nok været, at det har været en lille smule bureaukratisk at administrere, og derfor støtter vi også, at aftalen med Kulturministeriet samlet set bygger på, at der skal være en mere forenklet struktur, så tilskudsordningen udelukkende knyttes til sendetilladelsen.

Alt i alt er det et godt forslag, som jo er en udmøntning af den aftale, som medieforligspartierne indgik i 2002.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Der er foreløbig tre, der har bedt om ordet for korte bemærkninger. Først er det hr. Simon Emil Ammitzbøll.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Tak for talen til Venstres ordfører.

Jeg synes, der på et tidspunkt var et enkelt retorisk kneb, der sneg sig lige højt nok op. Der var en anerkendelse af, at der både er tale om erhvervs- og kulturpolitik, og at man derfor afskaffer man de lokale radio- og tv-nævn og går over til, at sendetilladelserne udstedes centralt. Det var altså en erkendelse af erhvervs- og kulturpolitik. Men Venstres ordfører konkluderede lige bagefter, at man har valgt retssikkerhed frem for decentralisering.

Ordføreren kunne vel også have sagt, at man har valgt erhvervspolitikken frem for kulturpolitikken, og derfor vil jeg høre, om man ikke ved at adskille de kommercielle og ikkekommercielle stationer måske kunne have sikret en fortsat lokal forankring af de ikkekommercielle radio-stationer.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Nu skal man jo spørge sig selv, hvem det er, der bliver lavet radio for i Danmark. Er det for dem, der laver udsendelserne, eller er det for dem, som sidder ved bag højtalerne? I Venstres optik er det som udgangspunkt for dem, der sidder ude ved højtalerne, og det vil sige, at det ikke er interessant, hvem det er, der laver de enkelte radioprodukter. Det er interessant, hvad der kommer ud af højtalerne.

Man skal lave nogle indholdsmæssige beskrivelser, og det, vi ønsker, er en indholdsmæssig beskrivelse af, hvad der er forudsætningen for at få sendetilladelse. Det er bl.a. en kvantitativ opgørelse af, hvor meget lokalt stof man skal have på sin sendeflade.

Så er det sådan set ikke så interessant, om det er Voice, eller om det er mor Karen, eller om det er hr. Pedersen eller hr. Brian Mikkelsen eller hr. Simon Emil Ammitzbøll, der laver disse udsendelser.

KI. 12.30

Det er det, der er udgangspunktet, og derfor er det ganske fornuftigt, at vi laver nogle ensartede regler, som forankres i et centralt Radio- og tv-nævn, hvor man så er sikker på at få den samme behandling, uanset hvem man er, og ikke er afhængig af at skulle kende en bestemt person i det lokale miljø, eller hvordan tingene nu har været. Det er foregået meget vilkårligt i de lokale radio- og tv-nævn, vi har i dag, og derfor er